भयं नश्यति धैर्यात्

• (सं.) आशुतोषः

किञ्चन राज्यम् । तत्र प्रजाः सर्वाः सुखेन आसन् । दुर्गस्य पार्श्वे अस्ति किञ्चन अरण्यम् । कदाचित् कश्चन घोरः राक्षसः तत् अरण्यं प्रति आगतवान् । सः राजधानीं प्रति आगत्य दुर्गद्वारसमीपे स्थित्वा - ''अये राजन् ! तव राज्ये वीरः कोऽपि अस्ति किम् ? यदि स्यात् तर्हि तम् अत्र प्रेषय । सः मां जयेत्, मत्तः हतः वा भवेत् । यदि भवता न कोऽपि प्रेष्येत तर्हि दुर्गद्वारं भित्त्वा अन्तः आगत्य समग्रं नगरं नाशयिष्यामि अहम्'' इति अगर्जत् ।

एतस्य श्रवणात् एव सर्वे भीताः । राजधान्याः नाशः न भवेत् इति कारणतः राजा कञ्चित् शूरं दलपतिं दुर्गात् बहिः प्रेषितवान् । महोन्नतस्य तस्य राक्षसस्य दर्शनात् एव सः दलपतिः भीतः । सः खड्गस्य उन्नयनमपि विस्मृत्य निर्निमेषं राक्षसस्य मुखमेव अपश्यत् । राक्षसः परशुना तस्य दलपतेः शिरः छित्त्वा - ''भोः राजन् ! भवता प्रेषितः तु न शूरः, अपि तु भीरुः । अग्रिमे वर्षे एतस्मिन् एव दिने अहम् अत्र पुनरपि आगमिष्यामि । तदभ्यन्तरे कञ्चित् शूरं सज्जीकृत्य अत्र प्रेषय । अन्यथा भवतः राज्यमेव विनष्टं भविष्यति'' इति उक्त्वा ततः निर्गतवान् ।

अनन्तरवर्षे सूचिते समये सः राक्षसः दुर्गद्वारसमीपे उपस्थितः एव । एतदवसरे अपि सः राज्ञा प्रेषितं शूरं निर्दयम् अमारयत् । अनन्तरवर्षेषु अपि एषा एव घटना पुनः पुनः आवृत्ता ।

जनाः भीताः जाताः । कोऽपि तरुणः स्वस्य धीरत्वं प्रदर्शयितुं न ऐच्छत् । अतः सैन्यं प्रविशतां सङ्ख्यायां महती न्यूनता जाता ।

अथ एकदा अन्यदेशीयः कश्चन राजकुमारः एतं देशम् आगतवान् । जनानां मुखे दृश्यमानां भीतिं लक्षितवान् सः महत् आश्चर्यम् अन्वभवत् । सः जनान् पृष्ट्वा भीतेः कारणमपि अजानात् । सः राजानं दृष्ट्वा - ''महाराज ! राक्षसविषये भीतिः मास्तु । एतदवसरे अहमेव तं सम्मुखीकरिष्यामि'' इति अवदत् ।

निश्चिते दिने राक्षसः उपस्थितः । सः राजकुमारः खड्गं गृहीत्वा दुर्गद्वारम् उद्घाट्य बहिः अगच्छत्, धैर्येण राक्षसस्य पुरतः अतिष्ठत् च । तावता राक्षसस्य आकारः अर्धांशमितः जातः आसीत् । राजकुमारः हूँकुर्वन् अग्रे अगच्छत् । तावता राक्षसस्य आकारः इतोऽपि क्षीणः जातः । राजकुमारः प्रहाराय खड्गम् उन्नीतवान् । तावता तु राक्षसः मुष्टिमितः जातः आसीत् । राजकुमारः खड्गाग्रेण राक्षसम् उरसि अविध्यत् । रक्तं वमन् राक्षसः भूमौ अपतत् ।

राजकुमारः अवनम्य तम् अपृच्छत् - ''भोः, कः भवान् ?'' इति ।

अन्तिमश्वासत्यागात् पूर्वं सः राक्षसः अवदत् - ''मम नाम भयम् इति'' इति ।